

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.37.184/2011/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Czirmes György ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű és III. rendű felpereseknek a Somogy Megyei Kormányhivatal /7400 Kaposvár, Csokonai u. 3./ - mint a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal jogutódja - I. rendű és a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. /1134 Budapest, Váci út 40-42./ II. rendű alperesek ellen kisajátítási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Somogy Megyei Bíróság 2010. december 6. napján kelt 6.K.21.840/2010/4. számú jogerős ítélete ellen a felperesek által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 6.K.21.840/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Dél-dunántúli Regionális Államigazgatási Hivatal a 2009. február 10. napján kelt 2-8-7/2009.IV. számú határozatával elutasította a felpereseknek a szőládi 3618/48 és 3618/54 hrsz-ú ingatlanok kisajátításának elrendelésére irányuló kérelmét.

A felperesek a határozat bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetét a Somogy Megyei Bíróság az

5.K.20.538/2009/3. számú ítéletével elutasította.

A felperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be a jogerős ítélet ellen, amelynek elbírálása során a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.IV.37.708/2009/5. számú ítéletével a megyei bíróság ítéletét és az I. rendű alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az I. rendű alperest új eljárásra kötelezte.

Ezt követően az I. rendű alperes a 2010. szeptember 13. napján kelt 2-7-27/2010. számú határozatával a felperesek kisajátítási eljárásra való kötelezés iránti kérelmét ismételten elutasította.

A határozat indokolásában az I. rendű alperes a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról, és a Balaton Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény /a továbbiakban: Balaton tv./ 8. § /1/ bekezdésére utalással megállapította, hogy a tárgyi ingatlanok beépítésre nem szánt területen találhatók, és nem érik el a 3000 m² nagyságot, azonban az ingatlanok közlekedési terület - az M7-es autópálya bekötőútja - kialakítása után maradtak vissza; így ezen ingatlanok a hivatkozott jogszabályban meghatározott kivétel alá tartoznak, mint mezőgazdasági területek.

A felperesek keresetükben az I. rendű alperes határozatának felülvizsgálatát és megváltoztatását, az I. rendű alperes érdemi határozat hozatalára utasítását kérték.

Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperes a törvény rendeltetésével ellentétesen értelmezi a jogszabályt, a perbeli ingatlanok nem mezőgazdasági ingatlanok, hanem a település egyéb célra, beépítésre nem szánt területéhez tartoznak.

Hivatkoztak az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény /a továbbiakban: Étv./ 2. § 2. pontjára, és kifejtették, hogy a perbeli ingatlanok zártkerti ingatlanok, és ezért nem mezőgazdasági célt szolgáló területek; az ingatlanok tulajdoni lapján feltüntetett „kivett” megjelölés is erre utal.

A megyei bíróság a felperesek elutasította.

Ítéletének indokolásában a kisajátításról szóló 1976. évi 24. tvr. /a továbbiakban: Ktvr./ 5. §-át idézve megállapította, hogy mivel nem történt meg az ingatlanok „egy részének” kisajátítása, a perbeli ingatlanokkal kapcsolatban nem került sor kisajátításra, így ezen jogszabályhely nem alkalmazható.

Rámutatott, hogy a Ktvr. végrehajtására kiadott 33/1976./IX. 5./ Mt. rendelet /a továbbiakban: Vhr./ 10. §-ában foglalt esetek egyike sem állt fenn, így a kisajátítás elrendelésére irányuló felperesi kezdeményezéseknek nem volt jogszabályi alapja.

Hivatkozott a megyei bíróság a Balaton tv. 8. § /1/ bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy a felek között nem volt vitatott, hogy a perbeli területek Szólád Község Önkormányzatának a Helyi Építési Szabályzatáról alkotott rendeletében (HÉSZ) foglaltakra is

tekintettel beépítésre nem szánt területnek tekinthetők, figyelemmel az Étv. fogalom-meghatározó rendelkezéseire is. Az a felperesi hivatkozás, mely szerint a perbeli ingatlanok az Étv. 2. § 2. pontja értelmében olyan beépítésre szánt területek, amelyek Szólád község közigazgatási területének egyéb célra szolgáló része, szintén alaptalan.

Idézte a megyei bíróság az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény /a továbbiakban: Inytv./ 11. § /2/ bekezdésében, 14. § b/ pontjában és 23. § /2/ bekezdésében foglaltakat.

Rögzítette, hogy a perbeli ingatlanok becsatolt tulajdoni lap másolatain szerepel az ingatlanok művelési ága; ehhez rendelten az ingatlan teljes területét érintő elnevezés (szántó, illetőleg kert és szőlő), a művelési ág-megjelölés mellett zárójelben feltüntetett „kivett” megnevezéshez rendelten terület nem szerepel. Ezért nem alapos a felpereseknek azon hivatkozása, mely szerint az ingatlanok az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel ellentétesen „kivett” földterületnek kell tekinteni, és mint ilyenek, nem mezőgazdasági, vagy erdőművelés alatt álló területek.

Megállapította a megyei bíróság, hogy az I. rendű alperes helytállóan utalt arra, hogy az eljárás korábbi szakaszaiban a felperesek is mezőgazdasági kertterületként jelölték meg ingatlanaikat. Kisajátítási eljárásban az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett művelési ág az irányadó.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezését kérték, a keresetükben foglaltakat fenntartották.

Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet sérti a Ktvr. 5. §-át, a Balaton tv. 8. §-át, a Szólád Község HÉSZ-t, illetve az 1988. évi I. törvényt, továbbá a Pp. 270. § /1, /2/ bekezdését, 163. §-át és 206. §-ában foglalt tényállás-feltárási és okszerű mérlegelési elvet.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

A perben rendelkezésre állt iratanyag alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperesek által kisajátítani kért ingatlanok tekintetében korábban kisajátítási eljárás nem folyt, azok egy részének kisajátítása nem történt meg, így a Ktvr. 5. §-a

alkalmazásának lehetősége fel sem merülhetett, annak semmiféle jogszabályi alapja nem volt; a felperesek erre vonatkozó felülvizsgálati kérelembeli érvelése teljes mértékben megalapozatlan volt.

Helyesen értelmezte és alkalmazta a megyei bíróság a Balaton tv. 8. § /1/ bekezdését is.

A perbeli ingatlanok beépítésre nem szánt területen találhatóak, és nem érik el a 3.000 m² nagyságot, azonban az ingatlanok közlekedési terület - az M7-es autópálya bekötőútja - kialakítása után maradtak vissza, így ezen ingatlanok a Balaton tv. 8. § /1/ bekezdésében sorolt kivételek közé tartoznak.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett művelési ág az, amit alapul kell venni a kisajátítási eljárás során, és annak megindításakor is.

Helyesen állapította meg az alperes és a megyei bíróság is, hogy a felperesi ingatlanok beépítésre nem szánt területen helyezkednek el; ingatlan-nyilvántartási jelölésükre tekintettel mezőgazdasági jellegük nem volt kétségbe vonható.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság - eljárása során - a bizonyítási eljárásra vonatkozó Pp. 163. §-beli, továbbá a bizonyítékok mérlegelésére irányadó 206. §-beli rendelkezéseket sem sértette meg.

A megfelelően feltárt tényállás alapján logikusan és okszerűen állapította meg, hogy a felperesek által kért kisajátításnak a jogszabályi feltételei nem álltak fenn, ezért a kérelmüket elutasító felülvizsgált alperesi határozat jogszerű és megalapozott volt.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alpereseknek igazolt perköltsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperesek a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdésének megfelelően, a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése értelmében kötelesek.

Budapest, 2011. október 26.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó
bíró, Dr. Patyi András sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő